

piątek, 12.09.2025

Transitus przed uroczystością Św. Franciszka (wieczorem 3 października)

Święty Franciszek, który w życiu i przy śmierci upodabniał się do Chrystusa, jednoczył się z Jego Tajemnicą Paschalną, zwłaszcza w Eucharystii – uczy nas, jak w życiu i śmierci stawać się „eucharystycznymi”:

- pierwszy tekst będzie mówił o życiu św. Franciszka: – Ż
- drugi – o chwili jego śmierci: – Ś
- trzeci – zaczerpnięty jest z Modlitw Eucharystycznych: – E

 Śpiew: Wielbimy Cię...

Akt pokuty

Ż: „Mnie, bratu Franciszkowi, Pan dał tak rozpocząć życie pokuty: gdy byłem w grzechach, widok trędowatych wydawał mi się bardzo przykry. I Pan sam wprowadził mnie między nich i okazywałem im miłosierdzie. I kiedy odchodziłem od nich to, co wydawało mi się gorzkie, zmieniło mi się w słodczy duszy i ciała; i potem nie czekając długo, porzuciłem świat” (Tes 1-3).

-

Ś: „Kiedy zbliżał się już do ostatnich dni, po których nadeszła dlań, pozbawionego światła doczesnego, światłość wiekuista, pokazał czynem, że nie ma nic wspólnego ze światem. Zmożony bardzo ciężką chorobą, co zamknęła serię wszystkich jego schorzeń, kazał się nagim położyć na gołej ziemi... Po zdjęciu szaty z żebraczego worka, został położony na ziemi. Jak zwykle twarz skierował ku niebu i cały wpatrywał się w jego chwałę. Lewą ręką zakrywał ranę w prawym boku, by jej nie widziano. I rzekł do braci: 'Ja, co do mnie należało, zrobiłem; a co do was należy, niech nauczy was Chrystus!'. Synowie, widząc to, zalewali się łzami i głęboko wzdychali, poddając się wielkiemu bólowi współczucia. Tymczasem jego gwardian zdławił jakoś szlochanie i za natchnieniem boskim poznawszy istotne życzenie Świętego, szybko wstał i wzięwszy tunikę razem ze spodniami oraz workowaty kapturek, powiedział do ojca: 'Wiedz, że tę tunikę i spodnie oraz kapturek z rozkazu świętego posłuszeństwa ja ci pożyczam! Ale, żebyś wiedział, że nie masz do nich żadnego prawa posiadania, odbieram ci możliwość dania ich komukolwiek'. Święty ucieszył się i uradował całym sercem, ponieważ wiedział, że dotrzymał wiary pani ubóstwu aż do końca. Albowiem z gorliwością dla ubóstwa zrobił wszystko tak, żeby na końcu nie mieć własnego habitu, ale niejako pożyczony przez kogoś innego. Zaś na głowie nosił kapturek, żeby zakryć blizny po ranach zadanych podczas leczenia oczu...” (2 Cel 214-215).

E: „Ty nieustannie wzywasz grzeszników do odnowy w Twoim Duchu i najpełniej objawiasz swoją wszechmoc w łasce przebaczenia. Wiele razy ludzie łamali Twoje przymierze, a Ty zamiast ich opuścić, zawarłeś z nimi nowe przymierze przez Jezusa, Twojego Syna i naszego Odkupiciela: przymierze tak mocne, że nic nie może go złamać. Nam także dajesz czas pojednania i pokoju, abyśmy polecając się jedynie Twojemu miłosierdziu, odnaleźli drogę powrotu do Ciebie, otwierając się na działanie Ducha Świętego nowym życiem żyli w Chrystusie, wychwalali nieprzerwanie Twoje imię i służyli braciom...”

(Modlitwa Eucharystyczna o tajemnicy pojednania).

Śpiew: Panie, przebacz nam...

Modlitwa: „Najwyższy, chwalebny Boże, rozjaśnij ciemności mego serca i daj mi, Panie, prawdziwą wiarę, niezachwianą nadzieję i doskonałą miłość, zrozumienie i poznanie, abym wypełniał Twoje święte i prawdziwe posłannictwo” (Pisma św. Franciszka).

Czytanie: „Czyż nie wiadomo wam, że my wszyscy, którzy otrzymaliśmy chrzest zanurzający w Chrystusa Jezusa, zostaliśmy zanurzeni w Jego śmierć? Zatem przez chrzest zanurzający nas w śmierć zostaliśmy razem z Nim pogrzebani po to, abyśmy i my postępowali w nowym życiu – jak Chrystus powstał z martwych dzięki chwale Ojca. Jeżeli bowiem przez śmierć, podobną do Jego śmierci, zostaliśmy z Nim złączeni w jedno, to tak samo będziemy z Nim złączeni w jedno przez podobne zmartwychwstanie” (Rz 6, 3-5).

Ewangelia (Można wnieść Ewangelię)

Ż: „Pewnego dnia w kościele Matki Bożej, zwanym Porcjunkulą, czytano Ewangelię o tym, jak Pan rozesłał swoich uczniów na przepowiadanie. Święty Boży, obecny tam, po ukończeniu obrzędów Mszy św., pokornie poprosił kapłana o wyłożenie mu tej Ewangelii, chcąc lepiej zrozumieć jej znaczenie. On opowiedział mu wszystko po kolei. Święty Franciszek usłyszawszy, że uczniowie Chrystusa nie powinni posiadać ani złota, ani srebra czy pieniędzy, ani trzosa, ani torby, ani chleba, nie nosić laski w drodze, nie mieć obuwia, nie mieć dwu sukien, ale przepowiadać Królestwo Boże i pokutę, natychmiast w duchu Bożym rozradowany wykrzyknął: ‘To jest, czego chcę, to jest, czego szukam, to całym sercem pragnę czynić’ (1 Cel 22).

„Jego największym zamiarem, głównym pragnieniem i najszczytniejszym postanowieniem było zachowywanie we wszystkim i poprzez wszystko świętej Ewangelii oraz doskonałe naśladowanie nauki i postępowania Pana naszego Jezusa Chrystusa, z całą pilnością, z całym staraniem, z całym pragnieniem ducha, z całym żarem serca. W pilnej medytacji rozważał Jego słowa i oddawał się mądrym rozpatrywaniu Jego czynów. Przede wszystkim tkwiła mu w pamięci pokora zawarta we wcieleniu i miłość ujawniona w męce, tak że ledwie mógł o czym innym myśleć” (1 Cel 84).

Ś: „Umierający Franciszek polecił także przynieść księgę Ewangelii i poprosił o przeczytanie mu Ewangelii według Jana od miejsca, które zaczyna się: ‘Przed świętem Paschy’. W ten sposób przypomniał ową najświętszą wieczerzę, którą Pan jako ostatnia odprawił ze swymi uczniami. Uczynił to wszystko dla uczczenia jej pamięci, okazując tym samym uczucie miłości, jakie miał do braci” (2 Cel 217).

E: „Wszechmogący Boże, oczyść serce i usta moje, abym godnie głosił Ewangelię...”

Śpiew: Wejdź, o Jezu, w nasze życie... (Jesteś, Panie, winnym krzewem, zw. 4)

Ofiarowanie (Można wnieść chleb)

Ż: „Oto Syn Boży uniża się co dzień jak wtedy, gdy z tronu królewskiego zstąpił do łona Dziewicy. Codziennie przychodzi do nas w pokornej postaci. Co dzień zstępuje z łona Ojca na ołtarz w rękach kapłana. I jak ukazał się świętym apostołom w rzeczywistym ciecie, tak i teraz ukazuje się nam w świętym Chlebie. I jak oni swoim wzrokiem cielesnym widzieli tylko Jego Ciało, lecz wierzyli, że jest Bogiem, ponieważ oglądali Go oczyma ducha, tak i my, widząc chleb i wino oczyma cielesnymi, starajmy się dostrzegać i wierzyć mocno, że jest to Jego żywe i prawdziwe Najświętsze Ciało i Krew. I w taki sposób Pan jest zawsze ze swymi wiernymi, jak sam mówi: Oto Ja jestem z wami aż do skończenia świata” (Np 1, 16-22).

„Niech zatrwoży się cały człowiek, niech zadrży cały świat i niech rozraduje się niebo, gdy na ołtarzu w rękach kapłana jest Chrystus, Syn Boga żywego! O przedziwna wielkości i zdumiewająca łaskowości! O wzniosła pokoro! O pokorna wzniosłości, bo Pan wszechświata, Bóg i Syn Boży, tak się uniża, że dla naszego zbawienia ukrywa się pod niepozorną postacią chleba! Patrzcie, bracia, na pokorę Boga i wylewajcie przed Nim serca wasze, uniżajcie się i wy, abyście zostali wywyższeni przez Niego. Nie zatrzymujcie więc niczego z siebie dla siebie, aby was całych przyjął Ten, który cały wam się oddaje”

Ś: „Gdy bracia gorzko płakali i biadali niepokieszeni, święty Ojciec kazał sobie przynieść chleb. Pobłogosławił go i połamał, a potem podał każdemu do spożycia” (1 Cel 217).

Śpiew: Ofiaruję Tobie, Panie mój...

Prefacja

Ż: „Wszechmogący, najświętszy i najwyższy Boże, Ojciec Święty i sprawiedliwy, Panie, Królu nieba i ziemi, dzięki Ci składamy z powodu Ciebie samego, że Twoją świętą wolą i przez jedynego Syna Twego stworzyłeś z Duchem Świętym wszystkie byty duchowe i cielesne, a nas uczyniłeś na obraz i podobieństwo Twoje i umieściłeś w raju. My zaś upadliśmy z własnej winy. I dzięki Ci składamy, że jak stworzyłeś nas przez Syna Twego, tak przez świętą miłość Twoją, którą nas umiłowałeś, sprawiłeś, że On, prawdziwy Bóg i prawdziwy Człowiek, narodził się z chwalebnej zawsze Dziewicy błogosławionej, świętej Maryi i przez Jego krzyż i krew, i śmierć zechciałeś nas wykupić z niewoli. I dzięki Ci składamy, że Syn Twój przyjdzie w chwale swego majestatu, aby strącić w ogień wieczny przeklętych, którzy nie czynili pokuty i nie poznali Ciebie, i aby powiedzieć wszystkim, którzy Cię poznali i uwielbili, i służyli Ci w pokucie: Pójdźcie, błogosławieni Ojca mego, weźcie królestwo, zgotowane wam od początku świata” (1 Reg 23, 1- 4).

Ś: „Te parę dni, jakie pozostały mu do śmierci, spędził na uwielbieniu Boga, zapraszając swych najmilszych towarzyszy do chwalenia Chrystusa razem z nim.. Sam zaś, tak jak mógł, intonował psalm: ‘Głośno wołam do Pana, głośno błagam Pana’. Zapraszał również wszystkie stworzenia do chwalenia Boga i zachęcał je do boskiej miłości słowami, które niegdyś był ułożył. Nawet samą śmierć, dla wszystkich straszną i znenawidzoną, zachęcał do chwalby, a wychodząc jej radośnie naprzeciw, zapraszał do siebie w gościnę. Mówił: ‘Pozdrowiona niech będzie siostra śmierć’”
(2 Cel 217).

E: „Zaprawdę, godne to i sprawiedliwe, słuszne i zbawienne, abyśmy nieustannie wychwalali Ciebie, wszechmogący, wieczny Boże, i Tobie za wszystko składali dziękczynienie, przez naszego Pana Jezusa Chrystusa” (Wstęp do Prefacji).

Śpiew: Chwalcie i błogosławcie...

Znak pokoju

Ż: „Błogosławieni pokój czyniący, bo nazwani będą synami Boga. Ci przynoszą naprawdę pokój, którzy wśród wszystkich cierpień, jakie ich spotykają na tym świecie, dla miłości Pana naszego Jezusa Chrystusa zachowują pokój duszy i ciała” (Np 15).

-

Ś: „Aby okazać się prawdziwym naśladowcą Chrystusa, Boga swego, we wszystkim, Franciszek do końca umiłował swych braci i synów, których ukochał od początku. Kazał bowiem przywołać do siebie wszystkich przebywających tam braci, zachęcał ich z ojcowską tłkliwością do miłości i pocieszał ich w obliczu swej śmierci. Dłużej zatrzymał się nad zachowaniem cierpliwości i ubóstwa, przedkładając je nad inne wskazania świętej Ewangelii. A gdy wszyscy bracia siedzieli dookoła, wyciągnął nad nich swą prawicę i zaczynając od swego wikariusza, położył ją na głowie każdego. Rzekł: ‘Żegnajcie, wszyscy synowie, w bojaźni Pańskiej i trwajcie w niej zawsze! A ponieważ zbliża się przyszła pokusa i udręka, przeto pamiętajcie, że szczęśliwi ci, którzy wytrwają w tym, co rozpoczęli. Ja bowiem spieszę do Boga, którego łasce was wszystkich polecam’. W tych braciach, którzy tam byli obecni, pobłogosławił też wszystkim braciom, którzy kędykolwiek gdzieś w świecie przebywali, a także tym, którzy przyjdą po nich, aż do końca wieków” (2 Cel 216).

E: „Panie Jezu Chryste, Ty powiedziałeś swoim Apostołom: Pokój zostawiam wam, pokój mój wam daję. Prosimy Cię, nie zważaj na grzechy nasze, lecz na wiarę swojego Kościoła i zgodnie z Twoją wolą napełniaj go pokojem i doprowadź do pełnej jedności” (Obrzędy Komunii).

Śpiew: Dobry Panie... (refren)

Komunia

Ż: „Doskonale już zmieniony na sercu, a wkrótce mający zmienić się i na ciele, pewnego dnia przechodził koło kościoła św. Damiana, który był prawie że w ruinie, przez wszystkich opuszczony. Prowadzony przez ducha wstępuje, żeby się pomodlić. Upada pokornie i pobożnie przed Ukrzyżowanym. Doznaje niezwykłych nawiedzeń łaski, tak że czuje się kimś innym, niż wszedł. Rzecz od wieków nie słyszana, bo oto obraz Chrystusa ustami wziętymi z malowidła przemawia doń, nagle osłupiałego, wołając go po imieniu: ‘Franciszku, idź, napraw mój dom, który, jak widzisz, cały idzie w ruinę’. Franciszek zdjęty strachem nie mało się zdumiewa i na skutek tych słów prawie odchodzi od zmysłów. Jest gotów do posłuszeństwa, cały zbiera się do wykonania rozkazu. A że wówczas odczuł w sobie niewymowną przemianę, czego nawet on sam nie umiał wyrazić, przeto i nam trzeba tu zamilknąć. Odtąd jego świętą duszę przebiło współcierpienie z Ukrzyżowanym, i jak można sądzić, wycisnęły się wówczas na jego sercu, choć jeszcze nie na ciele, stygmaty czcigodnej Męki” (2 Cel 10).

Ś: „Nadeszła godzina śmierci i po wypełnieniu się na nim wszystkich Chrystusowych tajemnic, szczęśliwie uleciał do Boga.” (2 Cel 217)

E: „Wejrzyj, Ojcze, na swoją rodzinę, która łączy się z Tobą w jedynej Ofierze Jezusa Chrystusa, i daj nam moc Ducha Świętego, abyśmy zwyciężywszy wszelkie podziały i niezgodę zostali złączeni w jedno ciało (Modlitwa Eucharystyczna o tajemnicy pojednania).

Śpiew: Pieśń słoneczna (zw. 1, 8, 9)

Założycielka: „Właśnie w siedemsetletnią rocznicę narodzenia naszego Ojca, Zgromadzenie jak dziecię ledwie narodzone na Wschodzie, zostało zaszczone na starym pniu serafickim jak biały kwiat, jak lilia; stając się wspomnieniem wieku Niepokalanego Poczęcia, zostało ono dane Serafickiemu Ojcu jako pamiątka triumfu jego Królowej. W dniu ogłoszenia dogmatu, jakby słabe odbicie tego, co się odbywało w niebie, następca Franciszka ofiarował Zastępcy Jezusa Chrystusa srebrną lilię, jako pamiątkę tradycji Zakonu, który zawsze bronił Niepokalanego Poczęcia Maryi.

A oto w tym wieku, w którym przypada siedemsetletnia rocznica narodzenia Serafickiego Patriarchy, Maryja Niepokalana schyla się z kolei ku niemu i daje mu swe córki misjonarki, ofiary za Kościół i dusze. I Zgromadzenie zakwitło na starym pniu seraficznym jak lilia na lasce Józefa. Chwała niech będzie Bogu, który czyni piękno, który czyni dobro, wieczna chwała potędzie naszego Stwórcy. Przrzeknijmy dziś Bogu, że będziemy wierne Boskiemu wezwaniu, idźmy w ślad za Jezusem, za Maryją Niepokalaną i za tym, którego z dumą nazywamy naszym Ojcem świętym Franciszkiem (MD: 589).

Tak, św. Franciszku, tak, mój Ojcze, być ubogą jak ty, to znaczy oglądać światło słońca, którego ślepi nie znają. Słońce to miłość, to Bóg! Oddać swe serce rzeczom ziemskim, to znaczy nie widzieć światłości. O dozwól mi wejść z tobą na tę świętą górę nowej światłości, dojść do promiennych szczytów ubóstwa jako córka godna ciebie. Dozwól mi tam zbudować trzy przybytki, by ukryć moje posłuszeństwo, czystość i ubóstwo. Ty prowadzisz do szczęścia, o mój Ojcze! Czyż cześć złotego cielca była kiedykolwiek na ziemi tak wielka jak dzisiaj? Potomstwo Ewy jęczy w nędzy; Franciszku, Ojcze mój, przyjdź nas nawiedzić, udziel patriarszego błogosławieństwa twemu Beniaminowi, Zgromadzeniu Franciszkanek Misjonarek Maryi. Niech ono w siedemset lat po tobie spełnia na ziemi misję podobną do twojej. Prawdziwa moc to nie złoto; prawdziwa moc to oderwanie, to miłość. O Jezu ukrzyżowany, Maryjo królowo, Niewiasto o prawdziwej mocy i ty, Franciszku, któryś zrozumiał tę moc ubóstwa, udziel nam świętego bogactwa ewangelicznego (MD:

590).

 Śpiew: Ty jesteś Dobro...